

# Lov og Evangelium

Nr. 1

JANUAR 2010

46. årgang

## *Til Moldova med evangeliet*

Intervju ved Ingar Gangås (tekst/foto)

**«Livet har bare to utganger: Enten går du på veien til himmelen, eller på veien som leder til helvetet. Vandringsen med Jesus begynner allerede her, etter døden fortsetter du bare på den veien du har begynt på mens du levde.»**

Det er Marcus Söderberg som sier dette. Han kommer fra Skellefteå i Sverige, og har vokst opp innen Evangelisk Luthersk Samling (ELS), i en liten forsamling i Nord-Sverige på luthersk-roseniansk grunn, som også utgir bladet Pietisten. →



*Ida og Marcus Söderberg med sønnen Carl*

## Bladet Lov og Evangelium

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes kasserer i NLL.

Ansvarlig for bladet:  
Red.nemnda ved form. Ingar Gangås

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes ekspedisjonen v/Magne Ekanger,  
Rolfnes, 5420 Rubbestadneset  
Tlf. 53 42 92 14 – Mobil 412 45 598  
E-post: magne.ekanger@bluezone.no

## NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenienske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytre misjonsarbeid i Moldova.

Formann: Dag Rune Lid, Furuflaten 30  
5600 Norheimsund. Tlf. 56 55 26 72  
E-post: drlid@online.no

Sekretær: Ingar Gangås,  
Furustua, 7690 Mosvik  
Tlf. 74 06 46 50 – Mobil 901 51 234  
E-post: ingang@c2i.net

Kasserer: Sara Heian, Fossnes-  
veien 13A, 3160 Stokke.  
Mobil 938 49 087 – E-post: sara@heian.se  
Bankgiro: 3000 22 26193  
Svensk postgiro: 178 84 80-0

## BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: Fossnesvn. 13B, 3160 Stokke  
Tlf. 33 33 89 00 – Fax 33 36 56 65  
Bankgiro: 3000 16 68516  
E-post: bibelskolen@nll.no  
Rektor: Per Bergene Holm  
3282 Kvelde. Tlf. 33 11 26 96

INTERNETT: [www.nll.no](http://www.nll.no)

## Redaksjonelt

I dette nummeret av bladet møter du en ung familie med misjonskall (første side). Det haster med å gjøre arven kjent, artikkel side 13. Vi er kalt til å bære frukt for Gud, side 15.

«Ingen ting betyr mer for misjonen enn de kristne hjem», har Carl Fr. Wisløff sagt. Se side 6! Vi inviterer til bibelhelg på Fossnes – med temaet: «Den kristne familien». Se annonse på side 12 i bladet!

Du vil også finne artikler om hvor viktig det er at både lov og evangelium forkynnes slik at dagens mennesker kommer igjen til liv i Gud. Bare når en får se sin fortapte stilling, kan ordet om korset bli mat for sjelen. Dette må også de unge høre – og ikke minst erfare – slik at de får smaken på Guds ord! Det er ikke nok å lengte etter fred, en må føres inn på troens sikre grunn, slik at det blir en ny vandring sammen med Jesus. Se artikler på sidene 7-11, deriblant en artikkel av Per Bergene Holm, om forskjellen på å forkynne loven og det å tale til lovishet, side 10.

*Glem ikke å melde fra om adresseforandring når du flytter!*

## Guds kall som fødselsveer

– Etter at jeg fikk fred med Gud, har kallet som jeg kjente tidligere til å være med og arbeide i Guds rike, kommet tilbake som fødselsveer, sterkere og tettere etter hvert som jeg lærte Gud og meg selv bedre å kjenne. Spesielt etter at Gud måtte vekke meg hardt opp av syndesøvn for å kalle meg tilbake til seg, har det vært viktig for meg å fortelle andre om det jeg selv har sett: at livet har bare to utganger.

## Annerledes enn vi hadde tenkt

Tanken er at Marcus og Ida (f. Nilsson) fra Nybro, med sønnen Carl på et halvt år, skal reise til Moldova som misjonærer til høsten. Begge gikk Bibelskolen på Fossnes 2008-09. Sist høst var Marcus husfar ved bibelskolen, og han reiste også litt i misjonen i Norge. Nå bor de i eget hus i Nybro, mens de forbereder seg på utreise.

Ida har vokst opp i Sydöstra Smålands Lutherska Församling (SSLF) i

Nybro, og er glad for at hun fikk vokse opp i et kristent hjem.

– Men det har ikke vært så lett å svare «ja» til dette. Da vi fikk spørsmålet om å reise til Moldova, var min første tanke: «Det var jo ikke det vi hadde tenkt!» Men det er mye som ikke blir slik vi har tenkt her i livet. Da er det godt å nynne på sangen:

*Hvor underlig er du  
i alt hva du gjør!  
Hvem kan dine veier forstå?  
Men ett er dog sikkert:  
den vei du meg før',  
for meg er den beste å gå.*

## Verdens barn går fortapt

– Da jeg gikk på videregående, tenkte jeg som Asaf (Sal 73), at alt var så greit for verdens barn. Selv syntes jeg alt var tungt og vanskelig for en kristen. Nå ser jeg at de bedrar seg selv. De mangler det viktigste i livet – Jesus. Med alt sitt strev etter å finne lykken og meningen med livet i verden, går de fortapt. I virkeligheten har

## Innholdsfortegnelse – Lov og Evangelium, januar 2010

<b>Til Moldova med evangeliet.</b> Intervju ved Ingar Gangås .....	side 1
<b>Det kristne ekteskapet.</b> Av Carl Fr. Wisløff .....	side 6
<b>Lengselstro.</b> Av Ingar Gangås .....	side 7
<b>Den rette syndserkjennelse.</b> Av Carl Olof Rosenius .....	side 9
<b>Lovisk forkynnelse.</b> Av Per Bergene Holm .....	side 10
<b>Vær hellig i all deres ferd!</b> Av Hans Erik Nissen .....	side 11
<b>Gjør arven kjent!</b> Av Ragnar Opstad .....	side 13
<b>Den rettferdige spirer som palmen.</b> Av C. Asschenfeldt-Hanssen .....	side 15
<b>Uten gjerninger.</b> Ungdomsstykke av Erling Ruud .....	side 18
<b>Glimt fra Moldova.</b> Av Ingar Gangås .....	side 20

de bygd huset sitt på sandgrunn. Det er bare klippen – Jesus Kristus – som består. Jo, jeg ser det mer og mer jo eldre jeg blir, hvilken rikdom det var å vokse opp i et kristent hjem.

– Hvordan er det med deg, Marcus, har du alltid levd med Jesus?

### **Manglet fred med Gud**

– Jeg kom ofte med familien til kristne møter fra jeg var barn, og jeg levde lenge lykkelig i min barnetro. Men så gled jeg sakte bort. Det var mens jeg gikk på videregående. Det ble mer og mer sjelden med møter og bibellesning, og det åndelige livet døde bort. Uten livets brød, led sjelen sultedøden. Jeg trodde nok at jeg fremdeles var en kristen, når jeg bad om syndenes forlatelse og gikk på møter en gang iblant, leste og bad til Gud, men jeg ville ikke gå til Jesus med all min synd. Det var spesielt en bestemt synd jeg hadde sluttet fred med, selv om jeg forstod at det ikke gikk an å leve i verden og gå på himmelvegen samtidig. Men røsten som sa meg dette, holdt jeg på avstand.

### **Vekket opp av syndesøvn**

– På denne tiden ble min far vekket opp av syndesøvn, og det ble født en nød hos ham for hvordan det var med oss andre i familien. Han hadde hatt fred med synden, men ikke fred med Gud. Han fortalte meg en gang jeg kom hjem fra militærtjenesten i Stockholm om sitt dobbeltliv, hvordan han hadde sluttet å gå på møter, levd i synd, og nå hadde Jesus kalt han til seg

på nytt. Da forsto jeg at jeg hadde det akkurat likedan.

– Jeg minnes en dag i militæret i den tiden. En geværkule hadde slått i bakken rett framfor føttene mine. Jeg kunne like gjerne vært død som levende. Den vei jeg gikk på førte til fortapelsen. Helvetet sto åpent. All min kristendom raknet. Med min munn hadde jeg bekjent, og jeg hadde også fått lide for kristennavnet, men jeg manglet hjertets tro, jeg savnet selve livet.

– Da ble det stort det Jesus har gjort. Det jeg hadde tatt imot som liten, om Jesus Kristus som ble korsfestet for mine synder – og oppvakt fra de døde, til min rettferdighet – det fikk jeg nå bruk for på nytt.

### **Guds vilje viktig**

– Og nå ser dere fram til å reise til Moldova?

Ida og Marcus ser på meg. Så kommer det fra Marcus: – Å vite hva som er Guds vilje, er ikke alltid lett. Vi hadde ei bønnestund sammen, der vi ba om at Herren måtte vise oss sin vei. Ikke lenge etterpå kom Per (Bergene Holm, rektor ved bibelskolen. *Red. ann.*) og spurte om vi ikke kunne tenke oss å reise til Moldova.

– Oi, det var ikke lett. Det hadde vært mye enklere om det hadde vært til Sverige, i kjent miljø og med et kjent språk. Men Guds veier er ikke våre veier. Etter at vi hadde fått spørsmålet, ble det en ny bønnestund. «Er det du vil ha oss, så må din vilje skje! Du, Herre, må åpne eller stenge, slik du ser

det er best!» Nå går vi i tro på at det er Herrens vilje at vi skal reise. Planen er å reise dit i påsken for å besøke de lutherske forsamlingene og ordne med en del praktiske ting, før vi kan reise ut til høsten for å studere russisk, sier han.

### **Første møte med Moldova**

– Du har allerede vært i Moldova en tur, Marcus, det var vel i september, sammen med din svigerfar, Gunnar Nilsson, og Per Bergene Holm. Hvordan opplevde du det?

– Jeg husker jeg satt og så ut gjennom flyvinduet før vi landet. Skal vi bo her?, tenkte jeg. Det var en merkelig følelse å lande i Moldova. Samtidig som det var litt vemodsfyllt, langt borte fra det kjente, følte det som å ha kommet hjem etter en lang reise, at det var her jeg skulle være. Møtet med Natalia og Vladimir Moser og forsamlingene, var sterkt. De har lenge bedt om misjonærer til den lutherske kirkens arbeid i Moldova.

Etter en liten pause fortsetter Marcus:

– Vær med å be for oss, at Herren får lede oss på sin vei, og at det må bli som Han har tenkt!

### **Jesus leder – et skritt ad gangen**

– Vi vil gjerne ha en lyskaster foran oss, sier Ida, en kraftig lyskaster som viser et langt stykke av veien framover, men Jesus sier at hans Ord er som en lykt på min sti (Sal 119:105). Han har lovt å lede oss et skritt av gangen... Det er nok best. Om jeg knapt ser neste skritt, er det han som leder.

## **Ungdomsleir**

Åreld Ungdomssenter, Hermanstølen i Valdres

fredag 19. - mandag 22. februar.

Talere/ledere: Martin Fjære,

Tollef Fjære, Asbjørn Fossli,

Reidar Heian og Dag Rune Lid.

*Info/påmelding:* Reidar Heian,

tlf. 33 44 14 19 / 414 95 526.

E-post:

reidunar\_heian@hotmail.com

– Vi er takknemlige til alle som vil være med og be for oss og for Moldova. Tiden er så kort. Høsten er stor, men arbeiderne er få. Det er ikke bare den gode hyrde som er ute og leter etter det fortapte. Også djevelen går omkring som en brølende løve og søker hvem han kan oppsluke. Derfor trengs det forbønn, avslutter Marcus.

### **Jesus hører bønn**

På grunn av usikkerheten i Transnistria, den østlige delen av landet, er det nå klart at Ida og Marcus kommer til å bo i hovedstaden Chisinau som ligger i den vestlige delen av Moldova.

La oss ikke glemme Ida, Marcus og lille Carl når vi ber til Herren! Glem heller ikke Boris Moser som fortsatt sitter fengslet, og den lutherske kirken i Moldova. Be også om at Natalia og Vladimir, sammen med de eldste, må få den styrke og visdom de trenger til å ta de riktige beslutninger for arbeidet.

L&E

# Det kristne ekteskapet

Av Carl Fr. Wisløff

«For dette er Guds vilje, deres helliggjørelse: Hold dere borte fra hor. Hver av dere må vite å vinne sin egen ektefelle i hellighet og ære, ikke i lidenskapelig begjær slik som hedningene, de som ikke kjenner Gud.» 1. Tessalonikerbrev 4:3ff

Det kristne ekteskap har fra første stund av vært en grunnpillars i Herrens menighet. Der hvor mann og hustru lever sammen i tro på Jesus, ber sammen til Gud, og oppdrar sine barn til å be til Jesus – der bor Guds Ånd. Slike hjem er dyrebare i Guds øyne.

Alle våre ekstra tiltak og aksjoner til sammen kan ikke bety så mye for Guds rikes sak i verden, som de kristne hjem.

Nettopp derfor vil djevelen sette alt inn på å ødelegge de kristne hjem. Vi ser ham gå til stormangrep nettopp her.

Djevelen vil få menneskene – også kristne unge mennesker – til å tro at et lovlig ekteskap er en ren formalitet, som en ikke trenger å bry seg så mye med. Dersom de to er glade i hverandre, behøver de da å gå til prest eller byfogd før de lever sammen? Er det så nøye?

Svaret på dette spørsmålet finner vi i ordet vi nettopp leste. Enhver

skal finne seg sin egen ektefelle, står det. Din venn er ikke din ektefelle. Din venninne er ikke din ektefelle. Det må være klart for alle.

Annet samliv enn det mellom ektefeller, kaller Bibelen hor. Og Guds ord sier klart at Herren ikke vil la dem få det evige liv som lever i hor: «Eller vet dere ikke at de som gjør urett, ikke skal arve Guds rike? Far ikke vill! Verken horkarer eller ekteskapsbrytere eller de som lar seg bruke til unaturlig utukt, eller menn som øver utukt med menn, eller tyver eller pengegriske eller drankere eller baktalere eller røvere skal arve Guds rike» (1Kor 6:9-10).

La oss be for de kristne hjem. La oss be om at unge kristne – og eldre med – må se hele sitt liv i Guds ords lys. Det er mye tåke i dag, så mye vranglære og forførelse. Far ikke vill! Må Gud velsigne alle kristne til å følge Guds vilje – ikke verdens eksempel!

Gud vil rikt velsigne alle dem som i tro og tillit er lydige mot hans ord. Men hvordan vil det gå med det folk som bevisst vender Guds ord ryggen? Vi må be for vårt norske folk. Må vårt folk aldri savne de kristne hjemms eksempel og forbilde!

*Fra andaktsboken «Daglig brød», Lunde forlag, 1981*

# Lengselstro

Av Ingar Gangås

Mange lengter etter fred med Gud. De kjenner på at de mangler noe i forhold til dette med Jesus og kristendommen. Kanskje søker de hjelp. Hva svarer du dersom det kommer en ungdom som gjerne vil høre Jesus til, men som innrømmer at det er noe som er galt?

For det første må du be om visdom til å tale rett og sant i møte med slike mennesker. Dernest skal du vite at det er Jesus som kjenner hjertene. Og sist – men ikke minst – vi må ikke la være å peke på hvordan Jesus selv møtte dem som lengtet etter fred.

## Sann sjeleomsorg

Det kom en ung mann og kastet seg ned for Jesus (Mar 10:17ff). Han trodde han hadde holdt loven. Men det var tydelig at han var urolig for sin sjel, for han spurte: «Gode mester! Hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?» Jesus så at han manglet det viktigste. I all sin rikdom manglet han skatten i himmelen. Selv om Jesus fikk godhet for denne ungdommen, måtte han si til ham: «En ting mangler du: Gå bort og selg alt du eier, og gi det til de fattige. Så skal du få en skatt i himmelen. Kom så og følg meg!» Dette førte til at ungdommen gikk bedrøvet bort.

Våger vi å holde Guds ord like klart fram i møte med dagens mennesker? Lærte vi ikke helt fra vi var små

og gikk på søndagsskolen, at porten inn til livet er trang, og at veien til himmelen er smal? Det var mot slutten av bergprekenen som Jesus holdt for sine disipler, at han sa dette: «Gå inn gjennom den trange port! For vid er den port, og bred er den vei som fører til fortapelsen, og mange er de som går inn gjennom den. For trang er den port og smal er den vei som fører til livet, og få er de som finner den» (Mat 7:13-14).

## Å bli født på ny

Hva betyr dette? Det må skje en ny fødsel – et under fra Gud. De fleste tror at de skal klare å finne veien selv, ved selvforbedring. Men hjerte-forholdet til Jesus er galt. De er fortapt i seg selv. Dette ser de ikke. Og dette vil de ikke innrømme. Det naturlige menneske kan ikke skjønne seg på Guds rike. «Men et sjelelig menneske (ugjenfødt, behersket av sitt eget jeg) tar ikke imot det som hører Guds Ånd til. For det er en dårskap for ham, og han kan ikke kjenne det...» (1Kor 2:14).

Det var dette Nikodemus fikk høre. «Sannelig, sannelig sier jeg deg», sa Jesus, «uten at en blir født på ny, kan en ikke se Guds rike» (Joh 3:3). «Undre deg ikke over at jeg sa til deg: Dere må bli født på ny! Vinden blåser dit den vil. Du hører den suser, men du vet ikke hvor den kommer fra og hvor den

farer hen. Slik er det for hver den som er født av Ånden» (3:7-8). Denne nyskapingen i hjertet kommer ovenfra – fra Gud – og er et verk av Den Hellige Ånd. Det skjer noe helt nytt – et under – ved at du kommer til tro på Jesus og det han har gjort for deg.

### **Forskjell på lengsel og tro**

Mange lengter etter å eie troen på Jesus. De gamle fedre lærte at det er noe som heter lengselstro. Med det mente de å si at det går an en stund å ha troen uten å ha klar erkjennelse av den. Vissheten om frelsen kan komme som en gryende dag. Sakte, men sikkert, som solen går opp her i nord, demrer den nye dag i hjertet. Det kan ta tid. Det er ikke likt for alle. Men Jesus vil at vi skal ha visshet om å høre ham til. Du må ikke slå deg til ro med uvissheten!

Jeg er redd at mange bedrar seg selv her. Har du kapitulert for Jesus? Vet du hva det vil si å miste troen på

*«Søk Herren mens han er å finne, kall på ham den stund han er nær! Den ugudelige må forlate sin vei og den urettferdige sine tanker og omvende seg til Herren, så skal han forbarme seg over ham, og til vår Gud, for han vil gjerne forlate alt.»*

Jesaia 55:6-7

seg selv for at du kan vinne Jesus og få troen på ham? Det er å gå inn gjennom den trange port. Ingen klarer det av seg selv. «For mennesker er det umulig», sa Jesus, «men ikke for Gud. For alt er mulig for Gud» (Mar 10:27). Underet skjer når Herren får vise deg det som har skjedd på Golgata. Nikodemus fikk høre om kobberslangen i ørkenen som ble opphøyd på en stang. Slik er Jesus opphøyet på korset, «for at hver den som tror på ham, skal ha evig liv» (Joh 3:15).

Det er stor forskjell på lengsel og lengselstro. Tenk om det var noen som til og med festet lit til det Moses sa, men likevel ikke vendte seg om for å se på kobberslangen. De kjente giften i kroppen, og de kunne godt tenke seg å bli friske, men de slo seg til ro med at de hadde jo lengselen etter å bli friske.

### **Kan bli for seint**

Slik er det nok mange som trøster seg med at de lengter etter fred med Jesus, men de vil ikke tro på ham. Det koster for mye å ta imot Jesus og gå på den smale vei. Du er vel ikke en av dem som har kjent veien fra du var liten, men du vil ikke gå inn gjennom den trange port, og du kan ikke tenke deg å gå på så smal en vei? Pass deg! Det kan bli for seint en dag. Livet kan plutselig være slutt. Da er du evig for-tapt dersom du ikke hører Jesus til og er kjent av ham.

Jesus underslo aldri dette alvorret. Det må heller ikke vi gjøre.



# Den rette syndserkjennelse

Av Carl Olof Rosenius

En som opplever tilintetgjørelse og syndenød, forstår som regel ikke, underlig nok, at det er denne tilstanden han er i. Det er som Luther sier at «lovens virkning er ofte skjult». En kan ingen *syndserkjennelse* finne hos seg selv, men bare *synd*. En føler bare *synden* der en gjerne ville føle *erkjennelsen av den*, og det er ikke særlig trøstefullt, men tvert imot en overmåte nedslående erfaring.

Men nettopp slik må det være! En syndserkjennelse som kan gi deg trøst, vil virke det stikk motsatte av det som var hensikten med den. For hensikten var at den skulle ta fra deg all trøst – med unntagelse av *den* som finnes i *Kristus* og det offer han bragte for oss. Ikke engang nådens verk i ditt hjerte, men Jesu fullbrakte verk til din frelse må bli din trøst. Dette er den sanne og frelsende tro.

(...) Den *egentlige hensikt* med syndserkjennelsen, samt *tegnet* på at denne erkjennelse er slik den skal være, står klart for oss. Meningen var ikke at Gud på grunn av vår syndserkjennelse skulle kunne forlate oss vår synd. For at det skulle skje, måtte *en annen* engstes og svette blod under byrden av vår synd.

(...) Nei, hensikten var at du skulle *drives til Kristus*. Og er denne hensikten nådd, kan du av det vite at din syndserkjennelse er rett.

(...) På dette kjennes om et menneskes syndserkjennelse er sann eller falsk. Den er sann hvis man ikke kan holde ut å bli i den tilstand en er, men søker redning og hjelp, ikke hos *seg selv*, men hos *Kristus* – og ikke finner ro før man i ham har fått visshet om Guds nåde.

Det var jo dette som var syndserkjennelsens formål: Ikke å bevege *Gud* til å gi, men *oss* til å *ta imot* nåde.

Hvis du derfor synes du ikke *føler* dine synder som du skulle, men samtidig lider under det og hungrer og tørster etter nåden i Kristus, har du tross alt syndserkjennelse nok og eier i virkeligheten allerede Guds nåde. For din lengsel og dine sukk er nettopp hva Skriften kaller å *hungre* og *tørste*, å *komme* og å *ta imot* – og til dette er alle nådens løfter om frelse og barnekår hos Gud knyttet for tid og evighet.

*Oversettelse fra C. O. Rosenius' «Samlede skrifter» (DK)*

*Sitat fra Martin Luther:*

*«Troens veske må ha to rom; ett for læren om hvordan alt kjød ble fordervet og fylt av slangens sæd i syndefallet. Og det andre for læren om hvordan alt dette ble sonet av kvinnens sæd i Kristi død».*

# Lovisk forkynnelse

Av Per Bergene Holm

For mange er lovisk forkynnelse identisk med lovforkynnelse. Og forkynnelse med solid læremessig substans oppfattes på samme måte «tung» og «lovisk». Loviskhet brukes som karakteristikk av både innhold og form, men ofte sier nok ordet mer om dem som bruker det, enn det sier om den forkynnelse man vil karakterisere.

Den forkynnelse er lovisk som gir mennesket håp om velbehag hos Gud, frelse, helliggjørelse og evne til å gjøre noe for Gud, med grunnlag i det naturlige mennesket selv. Om dette kles i «evangeliske vendinger», er det fortsatt like lovisk. Den loviske forkynnelse har lite eller ingen forståelse for menneskets totale syndeforderv eller Guds hellighet. Den loviske hater loven, for nettopp loven tar fra ham troen på ham selv, at han kan gjøre og være noe i forholdet til Gud. Han elsker derimot en avstumpet lov, en lov han kan leve med og som levner ham ros og ære. Den loviske elsker utfordringer, oppgaver og en tjeneste som han kan gjøre ut i fra seg selv, og han elsker all tale om at Gud har bruk for ham, at Gud er glad i ham slik han er, forstått som at Gud godtar og aksepterer ham («Du vet vel om at du er värdefull», «elskad för din egen skull», «Gud aksepterer deg» osv). Det allmennreligiøse «evangeliet» er ikke noe annet enn forkledd loviskhet som tar bort behovet for det sanne evangeliet.

Guds hellige lov har fremfor alt den hensikt å gjøre hvert menneske skyldig for Gud, lukke menneskets munn og ta fra det all ros og ære, all tro på seg selv og egne muligheter til å bli frelst og gjøre noe for Gud ut fra seg selv. Slik er loven en tuktemester til Kristus for at det Gud fra evighet har lovt, ved tro på Kristus skal bli gitt til hver den som tror.

Evangeliet er at det som aldri kunne utrettes gjennom loven, det vil si ut fra mennesket selv, det har Gud gitt oss i og med Jesus Kristus. Og da taler ikke Skriften bare om hva vi trenger for å stå rettfærdige for Gud (Kristus *for oss*), men den taler også om alt vi trenger for å bli bevart, bli helliggjort, for å tjene og virke til Guds ære og menneskers gagn (Kristus *i oss*).

Den troende er og blir i seg selv udugelig, men i Kristus er han fullkommen hellig og rettfærdig, og i kraft av at Kristus lever i ham ved troen, er den troende satt i stand til all god gjerning. Men selv om den kristne jager etter fullkommenhet og formaner til dette, er og blir fornyelsesverket i den troende bare begynnende her i tiden. Den troende makter ikke alltid «å vandre i Ånden», det vil si ene og alene å ha sin tro og tillit i Frelseren, men han vender seg i kjødelig vantro og loviskhet stadig til seg selv og sitt eget, og svikter og faller derfor på alle vis. Og det er nettopp denne stadige

# Vær hellig i all deres ferd!

Av Hans Erik Nissen

«Men vær, etter Den Hellige som kalte dere, også dere hellige i all deres ferd.»

1. Peters brev 1:15

Er du en av de mange kristne som har kastet dette ordet over bord? Du har tro på Jesus og vet at du intet skal gjøre til frelse, fordi han har betalt for alle dine synder med sitt blod. Men du tar det ikke alvorlig med din ferd. Langt på vei lever og innretter du deg på samme vis som verden. Det gjelder i forhold til materialisme, hva du leser og ser på fjernsyn og internett.

Kanskje merker du ikke engang at verden langsomt kjølner ditt forhold til din Frelser og fjerner deg fra ham?

Gleden over frelsen og evangeliet blir fortid, og trangen til å høre Guds ord og være sammen med himmelvandrerne blir mindre og mindre. Frafallet er begynt.

Gud sier ikke bare at vi skal være hellige. Han sier også at vi skal være det i all vår ferd. Det må ikke være noe område i ditt liv som ikke tåler lyset.

Alt må fram og bestemmes av Den Hellige. Det betyr oppgjør og syndsbekjennelse og en ferd hvor du innretter deg etter Guds bud.

Ordet sier at det er kjærlighet til Gud at vi holder hans bud. Det gjør du ved ikke å lede deg selv i fristelse gjennom det du leser, hører og ser. Du skal tvert imot rense deg selv fra alt det som besmitter legeme og sjel.

Forsterk det hellige nei i ditt liv.

*Andakt fra avisen  
DagenMagazinet*



*Hans Erik Nissen*

erfaring av egen vantro og synd som holder den kristne i ydmykhet og selv-erkjennelse, slik at han aldri kan ha noe sikkert håp innfor Gud i det Kristus har virket i ham, men bare i det

Kristus er og har gjort *utenfor* ham. For det er alene fullkomment, og gir – Gud være takk – den troende en klippefast grunn for hans frelse.

LÆ

# BIBELHELG

med **Gunnar Nilsson**

Bibelskolen på Fossnes  
5.-7. februar

*Emne: Den kristne familien*



## Program

Freitag	Lørdag	Søndag
17.00 Innkvartering	08.30 Bønnemøte	08.30 Bønnemøte
18.00 Kveldsmat	09.00 Frokost	09.00 Frokost
19.00 Møte	10.00 «Den kristne familien»	11.00 Møte
21.00 Kaffe	– tid til samtale	13.00 Middag/ Avslutning
	13.00 Middag	
	16.00 Kaffe	
	17.00 Møte	
	18.15 Kveldsmat	
	19.00 Møte	
	21.00 Kaffe	

## *Priser*

Full pensjon hele helgen:	Kr. 600	Døgnpris: Kr. 300
Ungdom 13-17/studententer:	Kr. 400	Døgnpris: Kr. 200
Barn 6-12 år:	Kr. 250	Døgnpris: Kr. 125
Barn 0-5 år:	Gratis	
Maks fam.pris (barn 0-17):	Kr. 1 600	
Tillegg for sengetøy:	Kr. 100 pr. opphold	
Tillegg for enkeltrom:	Kr. 100 pr. opphold	

## *Påmelding*

innen *1. februar* til Sara og André Heian, Bibelskolen på Fossnes, 3160 Stokke, tlf. 411 01 223 / 938 49 087

*Unge og eldre er velkomne til samling om Guds ord!*

# Gjer arven kjent!

Av Ragnar Opstad

Ein jordisk arv må bli kjent for alle arvingane. Vert nokon utegløynd, kan ein gå glipp av sin rettmessige del.

Dette gjeld så mykje meir den himmelske arven. Tenk, ikkje å vita om, eller ikkje bry seg om, at det er testamentert ein himmelsk arv som frir oss frå evig fortaping og gjev oss del i herlegdomen i himmelen!

«Difor er han mellommann for ei ny pakt, så dei som er kalla skal få den evige arven som var lova, etter at det har funne stad ein død til utløysing for

brota under den fyrste pakta (lovpakta med dei ti boda). For når det gjeld eit testamente, er det naudsynt å få stadfest at den som gjorde det, er død. For eit testamente gjeld fyrst etter døden, sidan det aldri har kraft så lenge han som gjorde det, er i live» (Heb 9:15-17).

## Vi står i gjeld

Testator (Jesus) er no død, og arven må kunngjerast for alle arvingane. Det er difor vi er her. Det kviler eit ansvar

### **Brødre: Del arven på broderlig vis!**

*Langt lyser arven som slektene samlet.  
Arven av makt og av kunnskap og gull.  
Tungt har de strevet og fremad seg famlet.  
Rikdommen øket til arven ble full.  
Hvem skal vel eie den? Å, hvor det strides.  
Blødende sår og så svære forlis!  
Å, hvor det strides, å se hvor det lides.  
Brødre: Del arven på broderlig vis!*

*De som fikk mest og vil all ting beholde,  
får bare hendene fulle av støv.  
Raner de til seg med hjertene kolde,  
favner for skatten det visnende løv.  
Del dog og gi! De som deler og giver,  
kjøper sin arv for den saligste pris.  
Rike for andre, selv rikest de bliver.  
Brødre: Del arven på broderlig vis!*

*Så gjorde han som har himmeriksarven.  
Makten og æren og evighets gull.  
Delte og gav til det skar i livsmargen.  
Ble kun dess mer av livsevne full.  
Brødre, I brødre av Menneskesønnen,  
smelt i hans ildsjel all hjertenes is.  
Del dog og gi, for hans strid unn ham lønnen.  
Brødre: Del arven på broderlig vis!*

*Ta all hans arv full av rettferd og nåde.  
Del så og gi i hans kjærlighets navn!  
Slektenes arv skal I visselig råde  
sammen med ham alle slekter til gagn.  
Del dog og gi, I storarvinger alle,  
til på vår jord glimter frem paradiset.  
Til alle skillende murer må falle:  
Brødre: Del arven på broderlig vis!*

Gustav Margerth Jensen (1845-1922), stiftsprost i Oslo

på oss. Vi står i gjeld! Det er frykteleg å gå bortapt. Ei evig pine. Ein tilstand ein aldri – aldri – kjem ut av.

Skulle vi ikkje stilla oss til disposisjon for Herren med alt det vi er og har, og ransaka vegane våre, slik apostelen Paulus gjorde? Han seier: «Eg står i skuld både til grekarar og barbarar, både til vise og uvise. Difor er eg for min del villig til å forkynna evangeliet for dykk i Rom òg» (Rom 1:4-5).

### Det gjeld alle

«Da han skrev dette testamentet, husket han på alle Guds skyldnere, også på deg og meg, og ut fra dette dyrebare dokumentet, lyder det nå til oss: Din synd er sonet, din gjeld er betalt. Du er frelst og fri fra alle dine synder» (B. A. Lindeland).

*I meg er jeg fattig, i ham er jeg rik.  
Ja, tenk at min Frelser har ordnet det slik,  
at allting er fullbragt for deg og for meg.  
Det lød ifra korset. Han åpnet oss vei.*

*Han sonet min synd og betalte for den.  
Han livet sitt gav, og hva fikk han igjen?  
Han fikk kun en synder, han ønsket ei mer.  
I ham jeg min frelse og redning nå ser.*

*Å, synder som ennå går borte fra Gud:  
Se, allting er ferdig er Frelserens bud.  
Du slipper å streve for frelsen, min venn.  
I ham blir du arving til himmelens hjem.*

Ragna Brentøy

«Han strauk ut skuldbrevet mot oss som var skrive med bod, det som gjekk oss imot. Det tok han bort då han nagla det til krossen» (Kol 2:14).

Det er dette som må gjerast kjent for arvingane, men også korleis det endar om ein ikkje bryr seg om dette livsviktige dokumentet.

### Det er fullført!

Kjære medarving: Du er kjøpt fri! Løsepenge er betalt av «han som gav seg sjølv til ein løsepenge for alle» (1Tim 2:6).

Testamentet er no gjort gjeldande for alle arvingane.

Får du ein jordisk arv, vil eg tru du tek imot med takk! Du har mykje større grunn til å gjera det same med den himmelske arven!

Når det er tale om arv, er det aldri spørsmål om fortene, om du er verdig eller uverdig. Det er spørsmål berre om at du høyrer med blant arvingane, anten gjennom slektskap eller ved at testator har kome deg i hug i testamentet.

Når det gjeld den himmelske arven, må du berre forvissa deg om at du er eit menneske! I så fall er du ein *rettmessig* arving til alt det Jesus har gjort for deg.

Korleis tek ein imot arven? Den blir rekt deg gjennom Guds ord – og må takast imot ved tru. Ho er difor ikkje noko vi skal få til, men kjem til oss gjennom forkynninga av Ordet – og ber det i seg at vi fattar tillit til Jesus og det han har gjort for vår frelse (Rom 10:17).

L&F

# Den rettferdige spirer som palmen

Av C. Asschenfeldt-Hansen

*«Den rettferdige spirer som palmen. Som en seder på Libanon vokser han. De er plantet i Herrens hus, de blomstrer i vår Guds forgårder. Ennå i høy alder skyter de friske skudd, de er frodige og grønne, for at de skal forkynde at Herren er rettvís, han, min klippe. Det er ingen urett i ham.»*

Salme 92:13-16

Herrens folk sammenlignes med sedrer og palmer som vokser langsomt og uavbrutt. Sedertrærne på Libanon kan nå en uoverskuelig alder. Dette taler om det evige liv.

Bildet av palmetreet taler også om noe annet. I Østerland har de en skikk for å hjelpe palmetreet til å bære mer frukt. De legger nemlig steiner i treets krone for at kraften i treet ikke skal la det vokse høyt. Den skal omsettes i frukt.

Slik må Herren ofte legge byrder på de hellige, for at den hellige frukt kan utvikle seg i ydmykhet og tålmodig tillit.

## Herrens hus

Disse palmene er plantet i Herrens hus, og de blomstrer i Herrens forgårder. Er du, kjære leser, plantet i Herrens hus? Å være plantet et sted vil si å være festet til stedet på en levende måte. Det er noe annet enn å være satt opp som en stolpe i jorden.

Har du fått dine hjerterøtter festet i nådens jord, i Jesu dype, lange, brede kjærlighet?

Herrens hus er et bilde på de helliges samfunn på jord. Det er Guds forgård, forgården til det Aller helligste, til helligdommen i himmelen. Lykkelig er den som står plantet der! De er frodige og grønne som et tre ved bekken (Sal 1).

## Djvelens forgård

Hvilken motsetning er ikke dette til livet i verden. Herrens fiender vokser fort, slik som ugresset på marken, men visner fort igjen. De er i djvelens forgård hvor menneskene forberedes for helvete. I den golde, ufruktbare og kalde jordbunnen i verden blir ikke sjelen grønn og frisk. Der visner den, til mennesket til slutt bare kan legges ned og bli kastet bort som tørr brensel i ilden som aldri sløkner.

## Åndens frukt

Men Herrens frelste skal bli frodige og grønne. De suger kraft fra nådens fruktbare jordbunn og ånder inn den himmelske luft gjennom nådemidlene.

Men de hellige skal ikke bare være løvtrær, de skal også være frukttrær. Herren sier jo til sine disipler: «Dere har ikke utvalgt meg, men jeg har utvalgt dere, og bestemt dere til å gå ut og bære frukt. Og deres frukt skal

vare, for at Faderen skal gi dere alt det dere ber om i mitt navn» (Joh 15:16).

Åndens frukter er mange (Gal 5:22). Og den hellige frukt kan kjennes på at man frykter å synde mot

*Klippe, du som brast for meg;  
la meg gjemme meg i deg!  
La det vann og blod som går,  
fra din sides åpne sår,  
bli for meg en helseflod,  
som gjør sjelen ren og god!*

*Med min egen møye jeg  
ei din lov oppfyller, nei!  
Ble min iver aldri matt,  
gråt jeg både dag og natt,  
syndens flekker er dog der.  
Kun i deg min frelse er.*

*Intet godt jeg bringer deg,  
til ditt kors jeg klynger meg.  
Naken jeg om kleder ber,  
hjelpeløs til nåden ser.  
Uren flyr jeg til ditt blod.  
Rens meg, Frelser, i den flod!*

*Ved hvert flyktig åndedrag,  
og i dødens favnetak.  
Når til ukjent land jeg går,  
og jeg for din domstol står.  
Klippe, du som brast for meg:  
La meg gjemme meg i deg!*

Sb 268

Gud mer enn noe annet. Det er summen av den.

### **Biskop Krysystemus**

Det er fortalt om den hellige biskop Krysystemus i Konstantinopel at keiseren i sitt hoff rådslo om hvordan de skulle straffe ham. For han var frimodig til å forkynne dem sannheten.

En foreslo å ta rikdommen hans fra ham. Men da svarte de andre at han gav alt sitt gods til de fattige. En annen foreslo å halshogge ham, men hans fiender visste nok at da gjorde de ham bare den største tjeneste. For da ville hans inderlige lengsel etter å komme hjem til Herren bli oppfylt.

Men endelig kom en med dette forslaget: «Prøv å få ham til å falle i synd. For det er ingen ting denne mannen frykter mer for enn å komme til å synde». Se, han har vært et fruktre i Herrens hus!

### **Kjennetegn på god frukt**

Kjennetegnet på den frukt som er virket av Den Hellige Ånd, er at den vil ære Herren. Den frukt menneskene vil ta æren for selv, er ikke en hellig frukt. Den vakreste frukt Guds folk har, er den de ikke selv vet noe om. Slik står det skrevet i Herrens ord, om dem som står på høyre side av tronen på den store oppgjørsdag (Mat 25). Selv vet de ikke at de har gjort noe godt.

### **Skyte friske skudd**

Og Guds folk skal ikke visne. Det står så vakkert: «Ennå i høy alder



# Møter

## Januar

19.-24.	Mosby	Per Bergene Holm
22.-24.	Nærbø	Martin Fjære
26.-31.	Bangsund	Sigbjørn Agnalt
29.-31.	Ø. Kvelde	Konrad Fjell

## Februar

9.-14.	Mosvik	Gunnar Nilsson (S)
13.-14.	Askim	Per Bergene Holm
14.	Sannidal	Reidar Heian
17.-21.	Randaberg/Skjæveland	Lars Fossdal
23.-28.	Steinsdalen	Ingar Gangås
23.-28.	Varhaug	Immanuel Fuglsang (DK)
26.-28.	Levanger	Bjørn Valde
27.-28.	Askim	Martin Fjære

skyter de friske skudd, de er frodige og grønne, for at de skal forkynne at Herren er rettvis, han, min klippe».

Herren kan gjøre det slik for sine venner at de fortsetter å være friske i ånden til det siste. En gammel Herrens tjener som hadde arbeidet mer en de fleste, sa kort tid før han gikk hjem til Gud: «Herre, nå er jeg trett i din tjeneste, men ikke av din tjeneste».

Friskheten i troslivet kjenner man på at lovprisningen for Herren ikke forstummer. Helt til enden fortsetter det å lyde som hjertets glade vitnesbyrd: «Herren er oppriktig». Han gjorde oss aldri til skamme. Han var en trofast klippe.

## Ingen urett hos Herren

Djevelen vil ofte få Guds folk til å tro at Gud er urettferdig og ikke holder sine løfter. På den måten vil han løse Guds barns hjerterøtter fra troen på Jesu kjærlighet og få hjertet til å visne i mismot og knurr.

Derfor blir tegnet på Guds barns troskap mot Herren nettopp dette at lovprisningen holder ut til det siste. Slik begynte omvendelseslivet, og det lyder stadig høyere: «Herren er rettvis, han, min klippe. Det er ingen urett i ham». Troen lar seg ikke rokke i dette.

## Ære være Gud!

Krysostemus viste dette sinn. Han var frisk som et grønt tre til det siste,

# Uten gjerninger

Ungdomsstykke av Erling Ruud

En indianer var blitt en kristen. Like etter sin omvendelse fikk han dette spørsmålet: «Hva gjorde du for å bli frelst?» Indianeren tenkte seg om lenge. Så bøyde han seg ned og samlet sammen en del visse løv og la det i en ring. Deretter tok han en liten ormeunge, som krøp på jorden, og la den midt i ringen. Og til slutt tente han ild på løvet. Snart brant det i en ring omkring den lille ormen. Da begynte den å bli urolig. Den før fram og tilbake for å prøve å finne en utvei. Men på alle kanter ble den stengt av ilden. Fortvilet prøvde den å finne frelse. Men til slutt innså den at det var håpløst. Da rullet den seg stille sammen midt inne i ildringen, og bare ventet på sin skjebne. Forsiktig tok indianeren og løftet den lille ormen ut av flammene og satte den fri. «Slik ble jeg frelst», sa han bare.

Når vi får se at syndens ild er farlig, når synden har brent oss med sin fortærende ild, er det mange som tar seg sammen. Nå vil jeg slutte med dette. Nå skal det bli et annet liv. Forferdet over syndens følger prøver de å redde seg selv ved å ta seg selv i nakken. Mange vil, ved å forbedre seg og gjøre gode gjerninger, bane seg en vei direkte ut av syndens ildring og til Gud. Det er håpløs gjerning. Bare ved å bli stille, kan vi frelses. Bare Jesus kan frelse oss. Når vi vil innse og erkjenne at vi ikke kan frelse oss selv, bare da kan Jesus få slippe til og redde oss ut av syndens ildring. «For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave. Det er ikke av gjerninger, for at ikke noen skal rose seg» (Ef 2:8-9).

*Fra andaktsboken «I lyset»,  
Lutherstiftelsens forlag, 1939*

for hans valgspråk var: «Ære være Gud for alle ting!»

Han fortsatte å bære denne frukt på tross av trengsler og bånd, hån og spott, og fienden tok til slutt livet hans. Tross alt kunne de ikke kvele den vakre Åndens frukt i hans sjel.

Han døde med dette: «Ære være Gud i alle ting!» La det også være vår dype bønn i hjertet!

*Bli hos oss, kjære Herre Krist,  
at jeg kan frukter bære.*

*Du er min rot, jeg er din kvist,  
og kan deg ei unnvære.*

*Du vintre i Guds urtegård,  
fra deg jeg saft og styrke får,  
kan uten deg ei tyvres.*

*Fra «Gullgruben»,  
Antikkforlaget, 1998.  
Bearbeidelse/undertitler: IG*

# Arrangement 2010

- Bibelhelg på Fossnes**, 5.-7. februar  
Emne: «Den kristne familien»  
Taler: Gunnar Nilsson (S)
- Ungdomsleir på Hermanstølen i Valdres**, 19.-22. februar  
Ledere: Asbjørn Fossli, Tollef Fjære og Reidar Heian  
Talere: Martin Fjære og Dag Rune Lid
- Pinsestevne Langli Bedehus, Skiptvet i Østfold**, 21.-24. mai  
Ledere: Sigbjørn Agnalt og John Flaten  
Talere: Rune Karlsson (S) m.fl.
- Pinsestevne Skjæveland Misjonshus i Rogaland**, 21.-23. mai  
Ledere: Karl Bø og Ragnar Opstad  
Talere: Lars Fossdal og Henric Staxäng (S)
- Pinsestevne Mosvik Bedehus i Nord-Trøndelag**, 22.-24. mai  
Talere/Ledere: Per Brattgjerd, Ingar Gangås og Gunnar Holth
- Barneleir på Fossnes**, 25.-27. juni  
Talere/Ledere: Martin Fjære og André Heian
- Ungdomsleir, Trettenes v/Farris**, 25.-27. juni  
Talere/ledere: Tollef Fjære, Asbjørn Fossli og Reidar Heian
- Hovedsommerskolen på Fossnes**, 14.-18. juli  
Talere: Lars Fossdal, Per Bergene Holm, Marcus Söderberg og Erik Trans (DK)
- Sommerskole på Laberget**, 29. juli-1. august  
Talere: Sigbjørn Agnalt, Kristian Fagerli, Martin Fjære og Karl Notøy
- Bibelhelg på Solgry**, 1.-3. okt.  
Talere: Martin Fjære og Odd Eivind Stensland
- Kortbibelkurs på Fossnes**, 15.-21. november
- Nyttårssamling på Fossnes**, 29. desember-1. januar 2011

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring!

## *Glimt fra Moldova*

Tekst og foto: Ingar Gangås



*Til tross for fattigdom, vil mange prøve å henge med på utviklingen! Flere hus har parabolantenne*



*For en del moldavere, spesielt på landsbygda, har økonomien utviklet seg i samme retning som denne bilen*